

Handen uit de mouwen

Voices of music zingen het lied *Ich folge dir gleichfalls* van Johan Sebastian Bach. "Ik volg U met vreugdevolle schreden, en verlaat u niet, mijn leven, mijn licht. Begunstig mijn pad, en houd niet op, zelf aan mij te trekken, me bij te sturen, me aan te sporen."

De lezing is genomen uit het Evangelie van Marcus, hoofdstuk 3, vanaf vers 13. De twaalf apostelen worden uitgezonden om 'het goede nieuws te verkondigen'. Wat denk je dat die boodschap is? Jezus boodschap aan de mensen van vandaag? Hoe zou je die onder woorden brengen? Of in welke daden uitdrukken?

'Christus heeft alleen onze armen, schreef moeder Teresa; alleen onze handen en benen.' Zoals Christus toen de apostelen zond, zo nodigt Christus ons vandaag uit om onze armen, handen en benen te gebruiken om zijn boodschap te verkondigen en ernaar te handelen. Hoe zou ik die van mij gebruiken?

Als je opnieuw de tekst beluistert, sta dan even stil bij de zin 'degene op wie Hij zijn keuze had laten vallen', en vraag jezelf af, 'Geloof ik dat Jezus mij uitnodigt om bij Hem te zijn? Geloof ik dat Hij mij roept bij mijn naam?'

De apostelen werden geroepen en zij ontvingen een bepaalde zending. Maar God heeft een bedoeling met ieder van ons, met ieder mensenleven. Hoe zie je je eigen roeping? Kun je daarover spreken met God?